

Prisnedsættelsen ogsaa kom de bedre-stillede til gode, naar man blot havde de dertil fornødne Millioner, men der kræves som sagt en saa uhyre Mængde Penge, at denne Opgave maa siges at være uløselig, og vi maa finde os i Forholdene.

En af de Ting, som kommer til at trykke haardest i den kommende Vinter, er Brændselspriserne, og man skal højt op paa Samfundsstigen, før man naar saa vidt, at den kolossalt høje Pris ikke vil trykke. Jeg maa tilstaa, at ogsaa af den Grund er det mig lidt underligt at se Ministerens Ændringsforslag Nr. 1, men det skal jeg ikke komme ind paa her.

Det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk) har rigtignok en stor Tid i disse Dage. De Tanker, han har nedlagt i sine Forslag, har man tidligere lagt Mærke til og ydet skyldig Hønnør, man har hørt paa hans mange Tal og behandlet hans Forslag i et Udvalg; jeg ved ikke, om der i sin Tid blev afgivet nogen Betænkning, men Sagen blev i hvert Fald ikke gennemført i Folketinget. Endogsaa da han tog Ordet ved denne Sags første Behandling, fik han et formelt høfligt, elskværdigt Svar fra den højtærede Indenrigsminister, men det gik i Virkeligheden ud paa, at hans Forslag egentlig slet ikke vedkom denne Sag. Og saa ser man, at den højtærede Minister træder ind i Udvalget og pludselig, uden at noget Menneske havde tænkt paa den Mulighed, møder op med det ærede Medlems Forslag, tilmed, som jeg nu hører, forbedret i den Grad, at det ikke mere skal dreje sig om en kvart, men om en halv Million Kroner. Det er en lykkelig Skæbne, der er overgaaet det ærede Medlem, en Skæbne, som ikke times mange. Nu sagde den højtærede Minister for lidt siden, at Appetitten stiger, medens man spiser, og nu var Appetitten hos Venstre, af hvis Medlemmer et enkelt altsaa har haft denne gunstige Skæbne, steget saaledes, at de endogsaa vil have en Million i Stedet for en halv, men saa sagde den højtærede Minister disse advarende Ord: Pas nu paa, det kan let hænde, at Retterne igen bliver taget af Bordet. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvad han egentlig mener dermed. Hvorfor mødte den højtærede Minister i Udvalget og forbavtede os alle med at præsentere os dette saakaldte Sandbæk'ske Forslag? Det kan dog vel ikke være af anden Grund end den, at den højtærede Minister har anset det for at være en heldig Løsning af denne Sag. Det kunde maaske have været rart, om den højtærede Minister, allerede inden han havde fremsat sit eget Lovforslag,

havde set, at man skulde frem ad den nævnte Vej, men dette Lovforslag er nu en Gang, som jeg gentagne Gange har tilladt mig at sige, ikke saa forfærdelig grundigt gennemtænkt. Nu møder altsaa den højtærede Minister frem og siger, at her er da en god Løsning med Hensyn til Lettelse af Kommunernes Byrde. Men hvis det er Tilfældet, hvis dette Forslag i sig selv er godt, hvorfor vil den højtærede Minister saa true med at tage det tilbage? Det er noget af det værste, man kan gøre, naar man først har glædet et Menneske, saa at tage Glæden fra ham igen; det, synes jeg, er urigtigt, det er ikke pænt, det er ikke passende, og det er for den Sags Skyld ikke meget værdigt. Nej, hvis Forslaget er godt, saa lad det blive staaende, og lad det blive gennemført med det Beløb, som maa anses for at være rigtigt.

Den højtærede Minister henledte før særlig min Opmærksomhed paa de Grufuldheder, som fandtes i Venstres Forslag. Det behøvede den højtærede Minister saamænd ikke at gøre, jeg har selv tænkt en Del over dette Venstres Forslag, men det er ikke et Forslag, som er stillet op imod mit, og jeg gik ud fra, at ligesom den højtærede Minister kærligt tager sig af mit Forslag og imødegaar det, vilde den højtærede Minister ogsaa nok finde ud af, hvad der var at sige mod Venstres Forslag. Men den højtærede Minister pegede altsaa paa disse Grufuldheder overfor mig, der, som han sagde, koketterede med Venstre. Jeg har ikke med et Ord nævnt Venstres Forslag, og det er dog egentlig en mærkelig Maade at kokettere med en paa, at man overhovedet ikke henvender et Ord til vedkommende. Nej, det er den højtærede Minister, som koketterer med mig. Da Ministeren ved første Behandling tog Ordet, affærdigede han mig temmelig kort, og han begyndte saa at kokettere med Venstre: Nu maatte vi se, hvad vi kunde gøre med Venstre her og oppe i det andet høje Ting; Højre derimod satte den højtærede Minister egentlig helt ud af Spillet. Naa, jeg følte mig nu ikke saa forfærdelig ilde derved, for jeg var ganske klar over, at Ministeren ikke vilde, fordi han ikke kunde, imødegaar de Betragtninger, jeg har gjort gældende. Men nu synes det, hvad det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) ogsaa nylig var inde paa, som om den højtærede Minister altsaa koketterer med mig. Jeg skal ikke være ublid og afvisende; det kunde ikke falde mig ind; men jeg har, om jeg saa maa sige, ogsaa nødet Ministeren lidt dertil, fordi den Tanke, jeg har fremsat om at anvende